

Основні принципи, тематична спрямованість: захист інтересів скривджених, принижених, знедолених і несправедливо ображених, надання юридичних консультацій

МАЛОЗАХИЩЕНИХ

Загальнодержавна інформаційна громадсько-політична газета. Засновник ГО “З’єднання борців “За справедливість”

“Виконано при підтримці Фонду Ч. С. Мотта та „Єднання” в рамках програми „Загальні цілі””

ПРАВДА ПРО НЕПРАВДУ

Спочатку про найстрашніше

В червні 2003р. газета „Зелений Світ” №4 писала про те, що на Четвертій Всеукраїнській конференції екологічної громадськості „Україна в процесі „Довкілля для Європи”: участь громадськості” (17-19 травня 2003р.) ухвалила ЗАЯВУ підготовлену Громадським комітетом національної безпеки України та УЕА „Зелений Світ”, і, зокрема, про те, що вже близько 56% обладнання АЕС відпрацювало свій ресурс. Як наслідок — у 2001р. 72% інцидентів (перед аварійних і аварійних випадків) на атомних енергоблоках України були зумовлені відмовою обладнання. Далі в газеті і ЗАЯВІ йдеться, що добудовується другий енергоблок ХАЕС та четвертий РАЕС, незважаючи на те, що проект економічно не вигідний і не відповідає національним інтересам. Зауважимо, що якби газета писала неправду, її би вже атомники засудили. Але вони займалися іншим. В 2004р пустили той самий другий енергоблок ХАЕС.

Щоб читач мав уяву, як веде себе радіація з обладнанням, наведемо такий приклад. Якщо проектувальник вказав труби певної характеристики щодо стійкості до радіації, а її, через відсутність такої як треба, тимчасово замінюють простою, то проста металева труба може й місяця не витримати. На другому блоці ХАЕС труби закладалися майже одночасно, як і на першому блоці. Перший блок у 1987 році пустили в експлуатацію. На другому усі основні труби уже стояли, і цими ж трубами зробили його запуск в 2004р. Автоматика, теж можна сказати, виставлена вся до мораторію. І от, через більш як 10 літ, вона „гарантує” нам безпеку. Невже ви гадаєте, що Бог простить таку наглість безвідповідальності перед людством? Давайте „порядність” керівних кадрів, про які ЗМІ щороку повідомляють, що за гроші і рідну маму продадуть.

Чого чекати?

Другий блок ХАЕС ціле літо ремонтували, пустили на декілька днів, щоб оголосити, що він безпечно працює, і знову зупинили на ремонт. В кінці вересня зупиняти стали, а шостою жовтня вже перші хворі з симптомами невідомої хвороби потрапили до лікарні, сьомого діти дитячих садочків, котрі зранку на вулиці бавилися до одинадцятої години, стали як сонні мухи падати, хто на що скаржитися, навіть, що ніжки болять. Не фахівець я, ні. Широко описую те, що спостерігав, те що люди, діти розповідають, те що знаю на власному досвіді. Мав я (тоді, коли грівся більше) п’ять отруєнь таких, що за руки й ноги заносили в машину й з машини, як везли до лікарні. Один раз уже погодили, гадали апендицит, але Бог милував, не різали і виявилось — харчове отруєння. Інші рази, були підозри на дизентерію — сіяли, дезінфікували квартиру, на роботі (хоч працював в органах), в лікарні крапельниці, а в лікарнянім, як була підозра, писали — „попередній діагноз — дизентерія”, а після виявлення посівами — отруєння. Тут усе не так.

Розповідає одна мати: „Моя дитина не

їсть молочного. Я з’їла — мені нічого, а дитина моя захворіла, почала скаржитися, що холодно. Вже знали про біду, завезли в лікарню, прочистили — полегшало. Крапельниці не ставили, не відомо чим кололи, збивали температуру. Давали пігулки. Які — не знаю.” Інша каже: „Мій син пив кефір і здоровий, але він печінки не їсть, а тоді давали”. Батьки хворих кажуть, що від дітей ацетоном тхнуло. Хворіють й дорослі.

На прес-конференції (на яку нас не кликали) 12.10.05р. комісія — обласне керівництво епідеміологів, екологів і медицини заявляє, що це лише ті дорослі, які мали контакт з хворими дітьми. Неправда, бо є хворі, які не мали жодних контактів з дітьми. Є працівники ХАЕС з такими ж симптомами хвороби. Не можна вірити й місцевим керівникам епідемстанції і медсанчастини. Особиста зустріч з ними та участь у конференції в цьому мене переконала.

Запитую в СЕС:

- Чи є у місті інші епідемії?
- Ні.

Уточнюю (бо дещо люди казали):

- „Жовтухою” ніхто не хворіє?
- Ні.

Йду в школу №4. Там в трьох класах карантин по цій хворобі. Запитую:

- Хто оголосив карантин?

— СЕС!

Що ховаємо? Для чого? Правда, в.о. головного лікаря сказала правду, що цього року в 1,5 рази вірусний гепатит (жовтуха) збільшив захворювання у порівнянні з минулим роком.

На прес-конференції запитую у голови комісії з надзвичайних ситуацій в м. Нетішин Коломійця М.П.:

- Чи є групи дітей, які вживали кефір, печінку і не захворіли?
- Є, ясельні групи (щодо печінки чи вірити, не знаю. Чи її дітям малим дають?).

Запитую головного лікаря Нетішинської МСЧ:

- Які діти швидше захворіють на дизентерію від однакового збудника за однакових умов: діти ясельні до 3-х років, чи старші — до шести?

Очевидно совість мучить, відповідати не став, а став дякувати керівництву за допомогу. Вдячна за похвалу, на допомогу йому на конференції прийшла заступник начальника обласного управління охорони здоров’я Наталія Петрівна Косовська:

- Звичайно, що до двох років швидше захворіють, але бувають різні обставини і... А, скажіть, до чого обставини, коли півтисячі дітей в однакових, а не різних обставинах захворіли, а сотні менших — ні? Може це пов’язано з тим, що менші менше на прогулянці?

Запитую головного санепідемолога обласної і заступника начальника управління охорони здоров’я:

- А Вам відомо, що до того ж 5 жов-

продовження на 3 стор.

СЛАВУТСЬКА УТКА — „КАЧКА”

Три роки тому мер міста змусив прийняти непопулярне рішення, але сьогодні хвалиться, що був проти нього

Ми депутатська група „Справедливість” міської ради м. Славути хочемо показати для читачів газети „Вісник малозахисених”, що таке адмінресурс і як він використовується в особистих цілях нашими можновладцями. Для прикладу візьмемо мера міста Славути Микола Олександровича Поліщука. В газеті „Трудівник Полісся”, який є друкованим органом Славутських міської і районної рад, та районної державної адміністрації, 16 вересня цього року надрукована стаття, а, як на нас, — хвалебна ода про заслуги Миколи Олександровича на посаді міського голови.

Для початку скажемо, що дуже багато суперечливого є в цій статті. Вважаємо, що редактору газети, В.Мальчук, яка особисто готувала матеріал про міського голову, вдалося дуже майстерно згладити деякі „гострі кути” в діяльності мера міста і створити в цілому майже ідеальний образ народного обранця в особі М.Поліщука. У вищезгаданій статті є деякі місця, які, м’яко кажучи, взагалі не можуть бути правдою. В першу чергу це стосується „підкування” міським головою про інтереси славутчан під час „епохальної” події — передачі ділянки водоймища р.Утка, де розташований міський пляж, в руки приватних підприємців. Ми всі пам’ятаємо цю сумнозвісну оренду, внаслідок якої місто на декілька років позбавилося одного з улюблених місць літнього відпочинку.

Через те, що в статті В.Мальчук інформація по цьому питанню викривлена, хочемо через газету „Вісник малозахисених” нагадати реальний хід тих подій, після яких багато хто зрозуміє справжнє обличчя мера міста і позицію міськрайонної газети, яка, як показує цей приклад, і є одним із елементів адмінресурсу, що формує думку громадськості в потрібному можновладцям напрямку.

Особливо несправедливим є те, що, за логікою статті редактора газети, вина за надання авантюрної оренди повністю перекладена на плечі депутатів міської ради і при цьому зовсім не висвітлена справжня роль міського голови у цій „халепі”. Зі змісту статті виходить, що з 2002 року (тобто з того часу, як була надана оренда), депутати, як сліпі кошенята, знаходилися у полоні власних фантазій, а міський голова, навпаки, мужньо боровся проти „нерозумних”, благаючи повернути на вірний шлях, та тільки наприкінці 2005 року нарешті одержав перемогу. Про моральну правоту мера міста В.Мальчук пише так: „...вірити Микола Олександрович, що депутати в більшості своїй давно усвідомили негативні наслідки від такого рішення (тобто, про надання в оренду р. Утка) і тепер виправлять помилку.” Ось так: мер, крім того, ще в нас „вірить”, що ми усвідомимо те, чого не робили! Від такого нахабства в нас про-

сто не вистачає слів! Дивує, як у такого високопосадовця вистачає совісті за допомогою газетної публікації перевирнути все з ніг на голову! Мало того, читайте уважніше, пишеться: „депутати в більшості своїй...”. Виходить, що до сьогодні існує і якась таємнича меншість, яка вважає за доцільне продовження оренди та вірить у велике комерційне майбутнє частки колишнього комунального майна, яке нахабно відібрали у громади? Це вже повна нісенітниця, адже очевидним є те, що ніхто з депутатів ніколи не вірив в це економічне „чудо” і з самого початку всі знали, навіть ті, які голосували „за” (гадаю за вказівкою мера), що громада міста буде проти того, щоб відібрати місце загального відпочинку і риболовлі мешканців Славути. Тим, хто забув, що рішення про передачу р.Утки в оренду приватними підприємцями було здійснено під шаленим тиском М.Поліщука і протягом майже трьох років ним ретельно охоронялося, я нагадаю газетні публікації періодичних видань, які з 2002 року стояли на захисті інтересів громади, а не купки спритних ділків, та намагалися реально висвітлити ті події:

— у 2002 році в газеті „Голос громади” з’являється стаття М.Бойка, депутата Славутської міської ради, про те, як насправді відбувалося прийняття на 7-й сесії міської ради рішення про передачу підприємцям ділянки р.Утка. Спочатку депутати не прийняли цього рішення, здолавши наполягання М.Поліщука! І тільки після повторних значних зусиль голови міста було організовано повторне голосування, в ході якого виявилось, що деякі депутати слухняно підтримали пропозицію міського голови (оце заслуга його і його адмінресурсу!) і рішення було, на жаль, прийнято (18 голосів, проти —12);

— у 2003 році, коли вже мешканці міста зрозуміли, що залишилися без місця відпочинку, через його катастрофічне забруднення підприємцями, з’являються в газетах публікації „Вісник малозахисених”, „Гаряча інформація”, „Комуніст Поділля”, в яких йдеться про те, що неможливо змусити мера Славути вирішити у законному порядку питання розірвання договору оренди з нечистими ділками. За це виступали й боролися з М.Поліщуком депутати міської ради Г.Душнюк, М.Бойко, В.Пономарьов, А.Максимчук, В.Назаров, В.Гавура, Г.Сергеева, О.Самчук. В публікаціях газет приводилися факти силового тиску на депутатів з боку М.Поліщука, саме через те, що вони знов і знов підносять це питання. Г.Душнюк взагалі була звільнена міським головою від виконання обов’язків голови комісії з питань охорони здоров’я та соціального

продовження на 2 стор.

Увага представники громадських об’єднань!

Управління зв’язків з громадськістю СКМУ.

15 вересня 2005 р. Президент України підписав Указ № 1276 „Про забезпечення участі громадськості у формуванні та реалізації державної політики”, який спрямований на налагодження ефективних механізмів партнерства держави з інститутами громадянського суспільства, вдосконалення діяльності органів держав-

ної влади та органів місцевого самоврядування, посилення впливу громадськості у процесі прийняття державних рішень.

Відповідно до Указу Президента України до 1 листопада 2005р. має бути проведена громадська експертиза діяльності органів виконавчої влади та органів місцевого самоврядування, оцінка рівня їх взаємодії з громадянами та їх об’єднаннями.

Міністерством юстиції України мав бути розроблений проект рішення Кабінету Міністрів України щодо порядку сприяння органам виконавчої влади та органам місцевого самоврядування проведенню громадської експертизи.

Чи є такий не знаємо, але нам, як громадській організації, цікавий механізм проведення громадської експертизи в Нетішині, Славуті, Шепетівці, Острозі, а

також можливість прийняття в ній участі ЗБЗС і інших представників громадськості.

Довідки та іншу інформацію можна отримати за наступним електронним адресом: oksha@kmu.gov.ua або одержати за телефонами: 256-71-82, 256-62-06.

Від редакції: якщо усюди громадсько-політичні сили діятимуть так, то надія справедливості не забариться.

“ПОРА” ПЕРЕНОСИТЬ МАЙДАНИ В РЕГІОНИ У Полтаві

Духовну столицю України намагалися згвалтувати за два дні до Дня міста, — такий висновок зробив активіст Всеукраїнської громадської організації «ПОРА!» Тарас Токар. Виконання судової ухвали Олександрівського районного суду м. Полтава про примусове виселення з приміщення бібліотеки, яке мало відбутися 21 вересня 2005 р., зірвано громадськістю обласного центру.

На заклик полтавських активістів ВГО «ПОРА!» відгукнулися активісти ВО «За Україну! За Ющенка!», Української народної партії, партії «Народний Союз Наша Україна», Народного руху України, правозахисники, діячі культури. І особливо багато цей раз було журналістів.

До захисників бібліотеки приєдналися і представники облдержадміністрації, які пліч-о-пліч з місцевими патріотами не пустили в приміщення бібліотеки представників виконавчої служби, які чомусь прибули аж із Києва.

Нарешті, керівники облдержадміністрації, перший заступник голови ОДА Віктор Іноземцев та начальник управління внутрішньої політики ОДА, голова обласного осередку УРП «Собор» Олексій Зайченко, почули небезпеку знищення закладу культури для дітей. Напевно, голова облдержадміністрації Степан Бульба налаштує юридичні служби, які йому підпорядковані, на повернення приміщення бібліотеки. Громадські організації, політичні партії та журналісти готові йому в цьому допомогти.

А зараз, поки що, загроза примусового виселення продовжує існувати...

Прес-центр ПОО ВГО «ПОРА!».

у Донецькій області

21 вересня в 15.00 перед будівлею Донецької обласної прокуратури «ПОРА!» проводила масові протестні акції з різким засудженням положення справ, що склалися в регіоні, в розслідуванні резонансних справ. На думку донецької «ПОРИ!», ситуація вимагає втручання і негайної активізації роботи цього ключового в правоохоронній системі області органу.

Ми вважаємо, що зміни, що відбулися в країні, не знайшли належного віддзеркалення в роботі прокуратур Донецької області:

— немає відповідей по резонансних вбивствах в 90-ті роки;

— не названі винні в злочинних діях по масовій фальсифікації другого туру виборів в 2004 році;

— не активізована оперативна робота по захисту підприємців від чинівницького свавілля на місцях;

— не здійснені необхідні заходи по декорумпуванню системи освіти, охорони здоров'я, органів місцевого самоврядування...

Ми переконані, що значне кадрове оновлення «старої обойми» і заміна функціонерів кучмівського гартування здатні прискорити рішення даних і багатьох інших задач, що накопилися перед суспільством і прокуратурою. Необхідний новий, могутній імпульс по боротьбі з перевертнями в пагонах.

Ми констатуємо, що після певного поживлення при призначенні Олексія Баганца на посаду прокурора Донецької області сьогодні динаміка розслідувань помітно знизилася. «ПОРА!» не миритиметься з подібними ганебними явищами і не дозволить сплюндрувати надію, що з'явилася в суспільстві, на справедливість в правоохоронних органах.

На стартуючій в середу акції «Пора прокуратурі працювати!» організація «ПОРА!» представить спущені правоохоронцями «на гальмах» соціально — значущі справи, гучні справи ряду підприємців, громадян, які протягом років не можуть домогтися правди в стінах прокуратури.

Також буде проведений збір засобів для співробітників прокуратури працюючих в стилі кучмізму, збиратимуться сухарі для корупцій і багато що інше від «ПОРИ!». Прес — служба Донецького осередку ВГО «ПОРА!» тл: 8(067) 625 — 61 — 66, е — mail: press_pora@yahoo.com

НЕЗАСУДЖЕНИЙ ГЕНОЦИД

Продовження публікації витягів матеріалів з книги „Великий терор на Хмельниччині” (видання друге, доповнене і виправлене) автори В.А Дмитрик Л.А Савицький та ін. Очікуємо, що з часом читач відгукнеться на цю публікацію, а після закінчення відгуки опрацюємо і теж опублікуємо. Початок в січневому номері Вісника Малозахищених №1(34) 2005р.

ЗАПОТАЄМНЕНИЙ ГОЛОД СОРОКОВИХ...

продовження, початок у попередньому номері

На селах деяка частина людей у зневірі й відчаї накладала на себе руки, щоб не бачити того, як мають вмирати рідні діти, найближчі члени сім'ї. Бо батьки часто-густо були безпорадними і безсилими щось зробити у відверненні голоду власними силами, а допомоги, знали, чекати немає звідки. Як підтверджують документи, в цілому ряді областей в жакливий голодоморний безвихіді люди вдавалися навіть до канібалізму: споживали в їжу трупи померлих (іноді чинили вбивства) рідних, сусідів, знайомих і незнайомих. В одному з документів читаємо, що глава багатодітної сім'ї, звертався до керівництва місцевої влади про дозвіл відкопувати на цвинтарі трупи померлих односельців і вживати їх у їжу. Свідомість ці речі не здатна сприймати. Та нарешті хтось же мусить про це розповісти читацькому загалу, сказати правду, якою б вона не була протиприродною та жорстокою.

Випадки страшно потворного дійства — канібалізму, виявлені в документах, були зовсім непоодинокими явищами, до них вдавалось населення обох статей — і чоловіки, і жінки. В цілому дослідникам стало відомо 124 таких випадки. Ці прикрі події мали місце зокрема в Ізмаїльській, Одеській, Дніпропетровській, Запорізькій та інших областях. Подекуди людей, які доходили до людодійства, негайно ізолювали і спроваджували до психіатричних лікарень. В інших випадках органи дізнання проводили слідство. Нещасних засуджували, а їхніх дітей направляли в спеціально організовані дитячі будинки, школи ФЗН, ремісничі та інші подібного роду училища.

Частково за ініціативою з місць у другій половині сорок шостого року в чималій частині колгоспів, а також деяких радгоспах, організовується одно- чи дворазове харчування працюючих на польових роботах, на тваринницьких фермах тощо. Але, зрозуміло, що такого роду добродійні акції могли дозволити собі лише ті господарства, де щось було в громадських коморах. Однак переважна частина з них такої можливості не мала. В 1947 році під тиском маси гострої інформації з місць, на прохання облвиконкомів та партійних органів певну благодійну участь у врятуванні людей від голоду бере також і держава. В містах,

робітничих селищах, деяких великих селах організовуються громадські кухні, населенню допомагають борошном, крупами, м'ясо- та рибопродуктами, видають насіннєвий та посадковий матеріал.

Та зупинити віз, коли він вже активно котиться з гори, набагато важче, аніж не дати йому зрушити з місця. Щось подібне було і в даному випадку. Держава до припинення голодомору приступила досить



пізно.

За даними досліджень в Україні втрати населення від голодомору в 1946-47 роках становлять близько 1,2 мільйона чоловік. Голод зачепив своїм чорним крилом перш за все селянство, яке виявилось з боку держави абсолютно незахищеним, залишеним на волю жакливої долі.

Наслідком голодомору стала посиленна міграція сільського населення в міста, промислові центри, на будови, промислові підприємства. Все те відбувалось як через державні структури організованого набору робочої сили, так і абсолютно стихійно, за власною ініціативою: куди завгодно, аби не залишатись в голодному й холодному селі.

Збуджена голодомором міграція і вимирання сільського населення України в другій половині 40-х років істотно вплинули на зменшення трудових ресурсів, особливо в колективних господарствах. Як показали наслідки перепису 1959 року, кількість сільського населення не досягла рівня, який був до голодомору.

Нижче подаються цитати з документів з «найглибших полиць» архіву Служби Державної безпеки України.

Спеціальное сообщение о жалобах гражданского населения на продовольственные затруднения (скорочено)

СЛАВУТСЬКА УТКА — „КАЧКА”

продовження, початок на 1 стор.

захисту населення після того, як вона оприлюднила звернення 181-ну мешканцю міста стосовно надзвичайної ситуації, що склалася на р.Утка в районі міського пляжу внаслідок безвідповідальності діяльності підприємств;

— у травні 2004 року в газеті “Комуніст Поділля” №21 від 19.05.2004 надруковано Відкритого листа Славуцькому міському голові М.Поліщуку від депутатів групи “Справедливість” та інших депутатів з метою отримати офіційні пояснення щодо своєї діяльності як по фактах тиску на депутатів в справі оренди р.Утки, так і по інших діяннях, які зовсім не личать міському голові;

— у 2004 році також з'являється стаття у газеті “Сільські вісті” від 13.05.2004, яка називається “Есдеки(о) на воеводстві”. Есдеками(о) тут називають М.Поліщука, який має дуже тісні зв'язки з цією політичною партією, а також інших його прихильників. Кореспондент газети, якого аж ніяк не можна назвати зацікавленою особою, дав принципову оцінку намаганням мера міста зберегти приватну власність для “річкових” бізнесменів. Крім цього кореспондент знайшов багато іншого негативного матеріалу стосовно того, як відбувається керування містом “по-поліщуківськи”, тобто “по-есдековськи”. Розказав він і про те, як переслідуються депутати міської ради, які зайняли позицію відстоювання інтересів громади, а не сумнівного бізнесу;

— наприкінці 2004 року прокуратура області надала стверджуючу відповідь стосовно незаконного рішення передання р.Утка в приватні руки, і можна сказати, що після цього по-

ставлена переможна крапка у боротьбі за місто відпочинку славутчан. Добилися такого справедливого рішення саме депутати групи “Справедливість” Славуцької міської ради, які декілька разів писали заяви в прокуратуру про незаконність рішення про оренду річки, а не М.Поліщука, хоча про нього тепер міська газета складає хвалебні оди і вимальовує, як борця за інтереси громади міста.

Не хочеться, щоб зараз, коли нарешті мешканцям міста повернута їх власність, вони думали, що боротьба депутатів з мером була “малокровною” та відбувалася лише на газетних шпальтах. Депутатам і тим, хто боровся за повернення р.Утки мешканцям міста, довелось пережити багато чого з боку міського голови і підвладних йому структур: звільнення від обов'язків, перевірки органами прокуратури і УБОЗу, численні комісії, наклепи, погрози, спроби відізвання депутатів — і тепер уявіть собі, як нам, тим що покляли стільки зусиль, щоб відвоювати справедливість, читати слова М.Поліщука у статті В.Мальчук про те, що йому “не все вдалося... у боротьбі з критиканами чи відкритими опонентами”! Вже просто цікаво, а що саме йому не вдалося? Що він ще планував, щоб позакривати роти опонентам? Можливо тут мається на увазі фізична розправа, бо всі інші методи були проти нас давно застосовані? У нас є надія про це дізнатися з наступних статей редактора “Трудівника Полісся”!

Бачите, шановні славутчани, як легенько за допомогою газетної публікації Славуцький міський голова М.Поліщука не відсторонився проблемного питання, яке нанесло значну шкоду місту та авторитету міського органу самоврядування, а переклав всю вину брехнею на плечі депутатів! Він не жалкує навіть тих, кого

Военной Пензурой МГБ УССР в процессе просмотра почтовой корреспонденции за время с ЮЛУ. по 15.У.46 г. выявлено 7330 писем, исходящих от гражданского населения ряда областей УССР, с жалобами на продовольственные затруднения.

По областям эти жалобы распределяются так:

1. По Киевской области — 3557
2. По Кировоградской области — 2815
3. По Кам.-Подольской обл. — 589
4. По Запорожской области — 171
5. По Винницкой — 125
6. По Сумской — 25
7. По Одесской — 25
8. По Житомирской — 28
9. По Измаильской — 21
10. По Полтавской — 16

Авторы писем жалуются на то, что они переживают большое продо-вольственное затруднение, в связи с отсутствием хлеба и других продуктов питания, что на этой почве имеют место даже смертные случаи.

Справка

Із спеціального повідомлення МДБ України до ЦК КП(б)У про скарги населення ряду областей про продовольчі труднощі

«...только по шести областям зарегистрировано 44431 письмо с такими сообщениями.

По областям эти отрицательные сообщения в переписке распределяются так:

- Киевской области — 15507
- Винницкой области — 13011
- Кировоградской области — 6751
- Житомирской области - 4676
- Черниговской области - 2924
- Кам.-Подольской области- 1562

Справка

о случаях употребления в пищу человеческих трупов в отдельных областях УССР

В МГБ УССР поступили сведения, свидетельствующие о том, что отдельные жители сел Украины употребляют в пищу человеческие трупы.

На 25 февраля с. г. на территории УССР зафиксировано 16 случаев употребления в пищу человеческих трупов. В том числе:

- В Измаильской области — 13
- В Днепропетровской области — 1
- В Запорожской области — 1
- В Черновицкой области — 1.

продовження витягів у наступних номерах

примусив підняти руку при голосуванні за цю аферу. Швидше за все, він про них і говорить у статті, що вони (його прихильники!) вже “усвідомили негативні наслідки від такого рішення” і сподівається, що вони “виправлять помилку”. Ми також впевнені, що тепер його прихильники після того, як їх зрадив „бос”, дійсно все усвідомлять і зроблять правильний висновок та більш не захочуть знаходитися в ситуації, де їх змушують перед всією громадою виправляти помилки мера.

Ми розуміємо, що вибори не за горами, і сьогодні дуже корисно на майбутнє мати подібну публікацію в газеті, яка вкупи з охайною фотографією створює образ зраженого народного обранця, але ж повинні бути якісь межі порядності та розумності! Як можна сьогодні на чорне казати біле, коли сотні, а, можливо, тисячі славутчан читали публікації тих газет, посилання на які використовувалося в цій статті, а також на власні очі бачили, як довго тривала оренда р.Утка і, певне зустрічалися, розмовляли з нахабними бізнесменами? Швидше за все, у організаторів публікації в “Трудівнику Полісся” був розрахунок на те, що люди з часом забули нюанси справи (адже минуло три роки з моменту прийняття рішення про оренду!) і тепер здатні повірити будь-якій нісенітності. Та ми впевнені, що нічого славутчани не забули і принципово оцінять діяльність мера, яку так квапиться похвалити редактор “Трудівника Полісся”!

Депутати групи “Справедливість” Славуцької міської ради: В. Пономарьов, А. Максимчук, В. Назаров, М. Бойко, В. Гавура, О. Самчук

продовження, початок на 1стор.

тня зупинений другий енергоблок? З на-
смійкою відповідають (дружно):

— А що він стоїть?

Як же вірити їм? Адже впродовж кон-
ференції твердили хором, що усі можливі
і неможливі версії ретельно перевірені.

Чому центральну версію — першу з пер-
ших в регіоні — ХАЕС не перевірили?
Для чого ж ця показуха: служби безпеки,
мільйони виділені на безпеку, гучні навчан-
ня по ліквідації надзвичайних ситуацій?
Запитайте в нетішинці, які симптоми при
ураженні радіонуклідми і зрозумієте, що
він нічого не знає (щоб не боявся). А чому
табля, що показувало місту радіаційну заб-
рудненість, як перед пуском другого бло-
ку згасло то й не засвічується більше року?

Звичайно, що така відповідь керівників
комісії переконала мене, що тут комісія
(як, і всі органи, і заходи) так само, як і
на Чорнобильській катастрофі працювали:
усе, аби доказати населенню і Світові, що
АЕС не причетна до події. А чи так?

Кого роблять винним?

На півночі Хмельницької області Сла-
вутське ТОВ „Агропрогрес” єдине, яке
займається виробництвом цільно-молочної
продукції (ЦМП) і постачанням в
дошкільні заклади, школи, лікарні та в тор-
гівлю для населення м. Нетішин, Славута,
Шепетівка і деяких сіл.

Працівники ТОВ „Агропрогресу” завж-
ди дорожили своєю репутацією приділяли
досить уваги якості продуктів.

В середу 05.10.05р. ЦМП, зокрема
кефір, був доставлений в м. Нетішин до
МСЧ 80 і для об'єднання шкільних їда-
лень 365 пакетів (чи школи в Нетішині
його отримували ми не знаємо, бо завезена
продукція була на склад об'єднання).

В цей же день (5.10 — середа) з цієї ж
партії і ця ж продукція була доставлена в
7 магазинів м. Шепетівки: „Венера”-5 па-
кетів, „Абсолют” - 5, „Браво” - 2, „Ромаш-
ка” - 3, „Л+С” - 5, магазин №19 - 5, мага-
зин „Продукти”-5, та в 12 торговельних
точок міста Славута 83 пакети (з них дві
школи і одна їдальня заводу).

Протягом середи, четверга і першої по-
ловины дня п'ятниці ніяких тривог про
інфекційні захворювання не було.

В п'ятницю 07.10. в кінці дня, тобто
мінімум після 40 годин, що минули після
завозу цієї продукції, поступили в ТОВ
сигнали про захворювання дітей в м. Не-
тішин. Перша версія — отруєння. І 7 жов-
тня оголосили на весь світ.

З практики знаємо, що ознаки отруєння
людина відчуває максимум через 10 го-
дин, як же через півтори доби?

Станом на вівторок 11.10., значна
кількість продукції цього заводу реалізо-
вана в м. Шепетівка, спожита (повністю
біля 300 осіб) хворими стаціонару Не-
тішинської лікарні, реалізовано в 12 селах
і ніде не виявлено ознак отруєння. Як же
розуміти це і те, що діти ясельних груп
однаково із старшими дітьми споживали
молочні продукти цього заводу і не були
отруєні? Відповідь така: — Не їли отрути,
на них вона не попала і, нарешті, не там
шукають. Чому?

Комісія, що розслідує ці факти діє упе-
реджено, в кінці п'ятниці (7.10) не бача-
чи, ні зроблених відповідних аналізів, ні
висновків передали ЗМІ, які розповсюди-
ли по всій Україні, що причина захворю-
вання є кефір — брехня.

В суботу (8.10) думку члени комісії
змінити і було прийняте рішення, що при-
чиною захворювання є дизентерійна палич-
ка, яка знайдена в маслі (так заявили пра-
цівникам заводу і в деяких ЗМІ). В цю ж
суботу всі працівники ТОВ, які пов'язані
з виробництвом молочних продуктів, були
ретельно обстежені медиками на предмет
носіїв дизентерійної палички.

В понеділок були проведені повторно
аналізи (виходить перші нічого не показав-
ли), які виявили в двох працівників озна-

ПРАВДА ПРО НЕПРАВДУ

ки дизентерійної палички і на підставі цього
було прийняте рішення про відсторонення
їх від роботи. 7.10.2005р не менше ніж на
три тони молочних продуктів накладено
арешт. Арешт накладався в цікавій формі
— у наказному порядку без будь-якого
документу. До речі, і до сьогодні ніякого
документу на арешт продукції ніхто не
видавав. Термін реалізації втрачено і про-
дукція стала не придатна для споживання.
Комісійні експерти ні разу не зустрілися з
керівником ТОВ „Агропрогрес”, не спілку-
валися з працівниками районного СЕС.
Зрозуміло, що комісія не завжди приймає
до уваги результат санбаклабораторії, але
складається враження, що для цієї комісії
є завдання: на кого зіпхнути вину.

Виходячи з того, що лікарі і санепіде-
мологи чудово знають, що отруєння почи-
нається за 7, максимум за 10 годин, все ж
оголосили 7-го про спожитий 5-го числа
кефір (як причину отруєння) — можна
прийти до одного висновку, що комісії
треба було саме кефір (його виробника)
зробити винним. Це підтверджується ще й
тим, що коли в комісії зрозуміли, що брех-
ню про отруєння кефіром не приймають,
видають тоді ж (7.10) версію — дизенте-
рія в кефірі. Знову ж не чекаючи (бакте-
рія дизентерії росте 4-7 днів — казали на
конференції) висновків посівів. Пізніше,
12.10, не беручи до уваги висновків спеці-
алістів ветеринарної служби і СЕС Сла-
вута оголошують на конференції ніби вис-
новки (не то Хмельницької обласної, не то
Нетішинської СЕС) є, але тих висновків
не показали. Очевидно, що і не мали, бо
коли я запитував (перед конференцією був
у в.о. керівника Нетішинської СЕС): „ваш
заклад робив аналізи?” — „Ні”.

Отже і тут очевидним є те, що дизенте-
рія, навіть якби була в кефірі, то не те,
щоб повалити дітей на землю, а й вирости
в організмі дитини з 5-го до 7-го не встиг-
ла б.

**Кого вигороджують? Або про
найвірогідніше**

На конференції не один я запитував про
печінку, на яку хворі найбільше скаржаться,
як на причину отруєння. Одна з газет
написала ще з перших днів біди, що винна
печінка з трьома знаками оклику. Запиту-
ючи говорили, що ті, хто причетні до її
отримання заявляли (доки їм рота не зак-
рили) що аж зелена, та розміром була над-
звичайно велика. Кажуть, столова на
ХАЕС відмовилась брати. Представники
комісії відповіли, як я зрозумів, що від
печінки не перевіряли на дизентерію, бо
від неї частіше буває „сальмонельоз” (за
точність назви не відповідаю — як по-
чув). Зверніть увагу — не сказано, що
від печінки не буває дизентерії. І ще, хто
виключив можливість захворювання отим
худоб'ячим „сальмонельозом”, адже ж є
„пташиний грип”, який забирає людські
життя. Не виключено, що печінка просто
була заражена якимсь хімікатом. Шлях ке-
фіру від виробника до споживача висвітлю-
ють більш ніж треба, а шлях печінки до
отруєння нею дітей — утаємничений. Є
очевидним, що хтось наклав табу на досл-
дження версії отруєння від печінки так
само, як від можливого викиду радіо-
нуклідів, чи там ще якої атомної зарази.
На підприємстві, яке виробляє печінку, ні
мазків, ні проб, ні з людей крові не брали
!!?

Анатолій Войтко**Від редакції**

Нам відомо, що аналізи на причетність
молочної продукції ТОВ „Агропрогрес”
після трагедії робили також фахівці ве-
теринарної служби, які чим займаються
постійно. Перепроверяючи самі себе,
навіть на рівні столиці, офіційної заяви
до сьогодні (15.10) вони ще не робили,
але не офіційно уже кажуть, що їхні ана-
лізи зовсім протилежні висновкам комісії,
!!?

Управління будівництва ХАЕС, на прак-
тично збудованім ще до мораторію блоці,
щомісячно списувало на роботу 4-
20 млн.грн.

Закупівля обладнання йшла з неісную-

у їхніх лабораторіях дизентерія не вроди-
лася. До речі, на прес-конференції голови
комісії згадували ветеринарні служби, як
непридатні до такої діяльності. Чому? Адже
ще за радянських часів ця служба доказала
свою спроможність контролювати не от-
руйність товару, а з іншого боку чи не все
одно, хто її виробляє. Є неофіційні відо-
мості, що й санстанція Славута не знайшла
дизентерії, ні в молочній продукції, ні в
приміщенні та обладнанні, ні у людей —
працівників підприємства.

Неофіційні розмови з лікарями і праці-
вниками нетішинської лікарні свідчать, що
картина хвороби у них не викликає сумні-
ву, що це не дизентерія, адже 450 хворих
дітей за добу — не можливо, так само, як і
не можливо, щоб ті 450 не заразили би
втричі більше, бо карантину з ними ніхто
не робив. Навпаки, в лікарню ходили рідні
й близькі, представники ЗМІ, влади і про-
сто цікаві скільки хотіли. Лікарі виклада-
лися, рятуючи життя важко хворих, але
підкулявальників карантинників не було і нема.
Ні у кого дезінфекцію не робили тощо.
Проте усі дитячі садочки закрили — чому?
Адже практика дизентерії в дитячих закла-
дах така, що закривали лише групи де є
хворі. Харчування, організоване для дітей
в початкових класах нетішинських чотирь-
ох шкіл, зупинили — чому? Проте, багать-
ох дітей батьки й до школи не пускають —
бояться.

Народ каже, що вказівки для СБУ про
цей інцидент йдуть під грифом „цілком таєм-
но”. В прокуратурі і природоохоронній і
такій інформації не дають. А чому? Адже
трагедія вже сталася. Чому б не взяти пред-
ставників громадськості на всі аналізи, пред-
ставників підприємства, яким належить про-
дукція? Чому б не перевірити усі версії
дійсно і повно в присутності громадськості
в т.ч. навіть — чи не травили щурів, чи,
нареши, не травили дітей? Адже, хто хворів
дизентерією, чи чий діти хворіли — точно
вам заявлять, що ніхто не падав при цьому
з ніг. У даному ж випадку діти падали (і
на конференції це підтверджено, і вихова-
телі кажуть, і батьки, і діти). Кефір заве-
зений був 5-го і 7-го ще й до Нетішинської
лікарні, і той, що 5-го завезений, випили
весь 300 хворих і жоден не захворів. В
дитячих садочках 6-го ніхто не захворів.
Отже 5-го числа кефір був без дизентерії.
Той, що 7-го завезли не міг до 10 годин
спричинити хворобу, бо навіть в лабора-
торії, де спеціально вирощують дизентерію,
її за такий термін ніхто не вводить. Діти ж
почали падати після 8-ї години ранку 7.10.
Надто не сходитьсь усе, щоб вірити у ди-
зентерію. Неправду твердить комісія, що
усі отруєні мали розлад шлунку. Знаємо
двох близнят: у одного 40 температура, в
другого — 35 і жоден не мав розладу шлун-
ку.

Отже пропонуємо батькам постраждалих
дітей і дорослим, хто постраждав і тих, хто
ще не втратив совість, створити свою ко-
місію і за участю представників (але під ва-
шим контролем) СБУ, прокуратури і спеці-
альних громадських організацій перепро-
верити усі версії. Тим, кому приписали цю
хворобу, перевіритися чи була вона в них.
Миського голову і меценатів просимо до-
помогти нам організувати цю перевірку.

Для нас є очевидним, що надзвичайна
ситуація в м. Нетішин Хмельницької об-
ласті, об'явлена 07.10.05р. в ЗМІ, як отру-
єння від кефіру, а після як дизентерія
знову ж від кефіру виготовленого ТОВ
„Агропрогрес” — неправда!

Кефір цього ж заводу пили діти ясель-
них груп (у всіх восьми дитячих закла-
дах), але не хворіли. Звісно, що менші діти
захворіли би швидше.

80 пакетів кефіру цього ж заводу реалі-
зовано місцевій лікарні, але він навіть хво-
рим людям не нашкодив.

Партія ЦМП цього ж заводу реалізо-
вана в містах Шепетівка і Славута —
хворих не було. Зверніть увагу, що на
конференції її організатори — комісія го-
ворили неправду про те, що кефір крім
Нетішинських дитячих закладів нікуди
не надходив і не реалізовувався.

Діагноз дизентерія викликає велику
підозру тим, що надто швидко вилікову-
ють хворих, не роблять карантин в шко-
лах, де є хворі діти, по місцю роботи, в
квартирах тощо.

Вірогідними є версії, які могли бути і
одночасними, — викиди ХАЕС (з 27 ве-
ресня другий блок почали зупиняти на
ремонт і чи не тому в аналізах сечі зна-
ходили багато ацетону та хворі були дуже
сонливими, деякі падали, блунали). Перші
діти потрапили на „швидку” (7.10) в 6-
30, 8-30 ранку, а після 10-ї години пере-
стали реєструвати, бо не встигали. Були
випадки, що діти взагалі мали ці симпто-
ми без підвищеної температури, але були
й з дуже високою. В школі діти сидять
на уроках, а в дитячих садках — на про-
гулянках, тому могло бути різне дозу-
вання. Дехто з тих, хто лікувався за ме-
жами Нетішина в Рівненській області
мають діагноз — хімічне отруєння.

Друга версія, яка не виключає й пер-
шу — печінка, яку точно споживали діти.
Кажуть, що розміри завезеної печінки
були набагато більшими, ніж нормальні.
Можливо, що меншим дітям її не дали.
Лікарі спершу говорили пацієнтам, що
винна неякісна печінка. Ще 7-го ввечері
так говорили, а в ефір чомусь надійшла
інформація про кефір. На другий день
лікарі говорили по-різному. Перші діаг-
нози ставилися навіть ОРЗ, потім вза-
галі не ставилися, а сьогодні, розповіда-
ють, що ночами переписують, змінюють
записи, — усе треба перевірити.

Про отруєння кефіром 7.10 взагалі не
мали права говорити, бо він вжитий був
вперше ще 5.10 ввечері і протягом доби
не призвів до хвороби. А це означає, що
в ефір завідомо заявили неправду, яка
схоже була запланована. Для чого? Кому
це було треба? Після описаної прес-кон-
ференції, 12 жовтня, привілейовані вла-
дою ЗМІ („ЛОТЕЛ”, „Нетішинський
вісник” і інші) знову публікували не-
правду. Ніби на ній усіх переконали у
тім, що лише кефір причина отруєння.
Звичайно, „З'єднання борців” за справед-
ливість” і газету „Вісник малозахище-
них” так саме, як і газету „Пульс”, яка
написала, що причиною отруєння є печі-
нка, туди не кликали, і якщо ми не по-
трапили на конференцію спеціально, то
люди б гадали, що це правда — ні на
конференції не було загального переко-
нання про те, що причиною отруєння є
кефір. До речі, те, що і до сьогодні нія-
кого документу на арешт продукції ніхто
не видавав, про діагноз і про висновки
про дизентерію ніхто підписів не бачив,
також свідчить про те, що виконавці змов-
ники знають неправду і бояться відпові-
дальності, керують лише усно.

Мешканців Нетішина дуже хвилює,
чому саме Нетішин (не Шепетівка, не
Славута) обрано місцем атаки на ТОВ
„Агропрогрес”, очевидно, що тут є більше
на кого покластися в справі з отруєнням
дітей заради заволодіння цим підприєм-
ством, або ж його ринком збуту.

Просимо усіх, хто має можливість (і
особливо тих, хто має обов'язок) вста-
новити істину, втрутитися негайно у цю
справу і виключити (або підтвердити) ці
діагнози. Очевидно, що за цим криється
злочин, або злочини і навпаки — невин-
них кривдять, хочуть знищити (а можли-
во прибрати до злих рук) виробництво.

На прес-конференції 12.10.05р. в Не-
тішині так і було заявлено: це підприєм-
ство більше не працюватиме. А це ще
одна версія. Може для цього й травили?

продовження, початок у №17(50)

На 1999р. лише згадане „Дзеркало тиж-
ня” були заплановані витрати на вироб-
ництво 1кВт/год електроенергії —
3,886коп., тоді як фактичні витрати 1998р.
були — 2,507коп., отже, заплановані вит-
рати перевищували базовий рівень 1998
року в 1,5 рази. У 1999р. матеріальні вит-
рати зросли в порівнянні 1997р. у 1,3 рази,
амортизаційні — в 2 рази, хоч тоді пере-
оцінка основних фондів не проводилася.

„Основними посередниками в постачанні
обладнання, запасних частин, оргтехніки,
ТМЦ були посередницькі структури, хоч
на підприємстві є служба постачання, яка
забезпечувала виробництво протягом
усього існування атомної станції”.
Посередники — найбільші дебітори:
київські підприємства ЗАТ
„Променергоекспорт” — 11,5 млн.грн.,
ЗАТ „Сталь” — 9,1 млн.грн., ТОВ
„Дельта” — 9,6млн.грн., ТОВ „ОЛС” —
6,7 млн.грн., ТОВ І.С.К. „Норд” — 5,1

**ЗУЖВАЛУ ЗЛОЧИННИСТЬ МАГАТЕ
ЗУПИНІТЬ ГРОМАДСЬКІСТЬ**

млн.грн.; рівненські — МПП „Макс” —
8,3 млн.грн., „Стаго” — 4,0 млн.грн., МП
„Дубас і син” — 4,5млн.грн., ТОВ
„Мотет” — 1,4 млн.грн.; нетішинські —
„Сузір'я” — 7,89 млн.грн., МПП „Ішим”
— 1,3 млн.грн., ЗАТ „Антей” — 1,8
млн.грн., МП „Спектр” — 715 тис.грн.;
житомирське ПП „Надія” — 10,3 млн.грн.
(зауважу, що в 1998-99рр., атомникам
заробітну плату не давали). У 2000р.
закінчувався термін позовної давності до
дебіторів ХАЕС на суму 57,2 млн.грн.
Отже вірогідно, що бюджет 2000р.
неотримав 4 млн.грн.

Управління будівництва ХАЕС, на прак-
тично збудованім ще до мораторію блоці,
щомісячно списувало на роботу 4-
20 млн.грн.

Закупівля обладнання йшла з неісную-

чих до операцій з ХАЕС підприємств „Ка-
сома” (заснована двома особами, зареєстро-
вана на одній з київських квартир), від ТОВ
„Материк” зареєстрованого в с. Олешин
Хмельницької обл..

Продаж обладнання, наприклад, конденса-
тора, в якому лише мідно-нікелеві труби
важать 754360 кілограмів, цей циліндр ви-
сокого тиску, що придбався спочатку люди-
ми з Молдови за 18 тисяч гривень і пере-
продавався фірмам зареєстрованим, на день
два в Україні і у Молдові, так на нього ціна
підскочила до 141290,4 гривні і ХАЕС його
назад придбала, але вже не як конденсатор,
а як циліндр високого тиску (балансова
вартість конденсатора-циліндра на день при-
їзду громадян Молдови становила 26177421
гривень). У процесі підготовки цієї бартер-
ної угоди взяли участь 11 посадових осіб

ХАЕС (в результаті їхньої „праці” ціна
циліндра впала до 3769548 гривень, кінчи-
лося тим, що склали акт, що він нікому
не потрібний). Між іншим, на ХАЕС ве-
деться реєстр неліквідованого устаткуван-
ня. Конденсатор в ньому не значився. Га-
зети „Пульс”, „Подільські вісті”, „Вісник
Малозахищених” в березні 2003р. писа-
ли, що в 2000р. на ХАЕС прибули еле-
менти циліндру вагою 117800 кілограмів,
а з ХАЕС відправлено 754360 кілограмів
мідно-нікелюваних труб. Їх було продано
фірмі у Києві, яка ніби то перепродала
його в Києві, а та - підприємству в
Дніпропетровській обл., далі в Запоріжжя і
там переплавили біля 500 тонн, а вже 246,2
тонни заарештували в якості речових до-
казів. Виручка 5078890 гривень за труби
з конденсатора зникла після перекачуван-
ня по деяких фірмах. І хоч звинувачення
по цій справі не мало жодних сумнівів,
успіху звинувачених нема!

продовження на 4 стор.

Юридична консультація

ДОПОМОГА НА ДІТЕЙ ОДИНОКІЙ МАТЕРІ

Відповідно до ч. 2 ст. 18¹ Закону України “Про державну допомогу сім’ям з дітьми” (далі — Закон) право на допомогу на дітей одиноким матерям (батькам) мають вдови та вдівці з дітьми, мати (батько) дітей у разі смерті одного з батьків, шлюб між якими було розірвано до дня смерті, які не одержують на них пенсію у разі втрати годувальника або державну соціальну допомогу. Згідно з ч. 2 ст. 18³ Закону зазначена допомога призначається на кожну дитину.

Відповідно до п. 35 Порядку призначення і виплати державної допомоги сім’ям з дітьми, затвердженого Постановою Кабінету Міністрів України від 27 грудня 2001 р. № 1751 (далі - Порядок), для одержання допомоги на дітей одинокі матері подають до органу праці та соціального захисту населення такі документи:

- 1) заяву про призначення допомоги, що складається за формою, затвердженою Міністрами;
- 2) довідку державного органу реєстрації актів цивільного стану про підстави внесення до книги реєстрації народжень відомостей про батька дитини;
- 3) копію свідоцтва про народження дитини;
- 4) довідку про проживання дитини з матір’ю, видану за місцем проживання сім’ї.

Допомога на дітей одиноким матерям призначається органами праці та соціального захисту населення за місцем їх проживання. Допомога може бути призначена за місцем фактичного проживання за умови подання довідки про неодержання

заяви зазначеної допомоги в органі праці та соціального захисту населення за місцем реєстрації.

Допомога на дітей одиноким матерям призначається з місяця, в якому було подано заяву з усіма необхідними документами, та виплачується щомісяця по місяці досягнення дитиною 16-річного віку включно. Якщо випускники навчальних закладів віком від 16 до 18 років не продовжують навчання, допомога призначається до 1 вересня. Якщо діти віком від 16 до 18 років навчаються, виплата допомоги на дітей одиноким матерям продовжується на підставі довідки навчального закладу за весь період навчання дитини.

Згідно з ч. 1 ст. 18³ Закону зазначена

допомога надається у розмірі, що дорівнює різниці між 50 відсотками прожиткового мінімуму для дитини відповідного віку та середньомісячним сукупним доходом сім’ї в розрахунку на одну особу за попередні шість місяців, але не менше 10 відсотків прожиткового мінімуму для дитини відповідного віку.

Згідно з ч. 2 ст. 59 Закону України “Про Державний бюджет України на 2005 рік” розмір допомоги на дітей одиноким матерям обчислюється, виходячи із такого значення прожиткового мінімуму:

- з 1 квітня 2005 року для дітей віком до 6 років — 362 гривні, для дітей віком від 6 до 18 років — 460 гривень;
- з 1 жовтня 2005 року для дітей віком до 6 років — 376 гривень, для дітей віком від 6 до 18 років — 468 гривень.

Матеріал до друку підготував Олександр Добровольський за матеріалами “Юридичного вісника України”

ЗУЖВАЛУ
ЗЛОЧИННІСТЬ
МАГАТЕ ЗУПИНИТЬ
ГРОМАДСЬКІСТЬ

продовження, початок на 3 стор.

Оце Вам, люди добрі, наглядно, яка сила АЕС, живуча при будь-якій владі (більше того, мер міста Нетішина за період цього “грандіозного” злочинства виріс до губернатора Хмельницької області, а його товариш, депутат БРУ Шандра, став міністром).

Про цю описану справу автор статті в газеті “Подільські вісті” М. Василевський каже: дитяче белькотіння супроти тих, з якими ще мала працювати приїжджа сліда група. Страхіття магната ХАЕС настільки велике, що його бояться місцеві правоохоронці. Скільки мільйонів щорічно розкрадається з ХАЕС, публікують зрідка у місцевих ЗМІ з подачі силовиків ті, кому треба “подоїти” ХАЕС, або змусити стати спонсором виборів, або ж покарати станційників за не голосування за “потрібного” кандидата, — але жодним чином не дозволено Феміді когось з ХАЕС карати.

Не буду говорити про небезпеку цих явищ, що вона марнує душі людські, але наполягаю і закликаю віднести до обов’язків АЕС фінансувати боротьбу із цими явищами, і рахувати ці необхідні суми при розрахунку вартості блоків і особливо їхньої економічної “вигоди”.

Підкреслюю: на совісті тих, хто приховує весь комплекс зла і біди, який несуть об’єкти атомної енергетики — долі тих тисяч, кого вже нема серед живих і тих, що приречені сьогодні і тих, хто ще не вродився, а вже приречений. Але є Бог і усі Ваші хитрощі виллються, як не на ваші голови, то на ваші покоління.

Хочу, нарешті, зауважити, що приємно вражений створенням Громадської колегії при ДКЯР. Вдячний Богу і людям, які боячись Бога, а не тих, що хочуть “легкої” наживи від будівництва АЕС, — збирали громадських діячів, що мають досвід роботи в утирку, тобто є надія, що вони будуть безкомпромісні у справі забезпечення безпеки людини. Певний, що тандем громадськості з використанням консультантів-фахівців, зуміє доказати уряду всю абсурдність і злочинність будівництва АЕС без розрахунку економічності будівництва АЕС з урахуванням всіх можливих наслідків від її будівництва і експлуатації, і без вирішення проблем безпеки взагалі, і експлуатації блоків без організації безпеки, зберігання (захоронення) ядерних радіаційних відходів, зокрема.

Анатолій Войтко, член громадської колегії при ДКЯР

АКЦІЇ СКУПЛЕНІ — ХТО ПАН?

Місто Нетішин Хмельницької області вже є достатньо відомим для багатьох українських громадян. По-перше, тут розташована одна із атомних електростанцій України, про пуск, у 2004 році, другого реактора якої — ходять анекдоти. По-друге, місто черговий раз прославилось на усю державу, спочатку отруєнням дітей, потім дизентерією, в яку не вірять, ні здорові, ні хворі (справа в розслідуванні цього факту, якщо дійсна причина не проявить себе із ще більшою бідією, претендує на звання державної події року, бо настільки вже все заплутують, що виникають підозри, що це буде справа “Гонгадзе-2”, коли роками не можна отримати хоч якийсь правдоподібний результат).

На цей раз в Нетішині гендлярма-гастролерам не дають спокою лаври на кшталт Нікопольського заводу феросплавів і Маріупольського “Азоту”, де, як звісно, ще у вересні 2005 року розпочався процес “революційної” зміни керівництва підприємств із залученням широких мас працівників.

Дивлячись на фотографії цього матеріалу не покидає думка, що це лише початок — уся боротьба і головні пристрасті, скоріш за все, ще попереду. Про що воюють — вже писала наша газета. Ще влітку цього року в Нетішині з’явилася невідома фінансова група, яка обрала курс на захоплення у свої руки Управління будівництвом Хмельницької атомної електростанції (УБ ХАЕС). Діяльність УБ ХАЕС може принести величезні доходи. Всім відомо, що минулий уряд планував будівництво в Україні ще 11 додаткових атомних енергоблоків, і участь УБ ХАЕС в цій справі прогнозується дуже вагомою. Можливо, навіть, що майбутні доходи УБ ХАЕС будуть набагато більшими, ніж були до цього.

В боротьбі за “курку, що несе золоті яйця” керівники протилежних таборів розуміють, що вирішальну роль у їх протистоянні буде відігравати трудовий колектив підприємства, бо члени його, були найбільшим відсотком акціонерів УБ ХАЕС). Керівник орган-

ізації Ю.Шевцов гарантує (7 жовтня 2005 року в присутності представників громадськості на своїй прес-конференції) роботу і дуже пристойну зарплату. Певне тому колектив йому більше повірив, продав акції в УБ ХАЕС, бо і ті, хто немає роботу — мати хоч надію. А що пропонують його опоненти? Ось тут і розпочинається маса таємниць і непорозумінь. “засекречені” представники майбутньої нової влади пішли шляхом недоводок та приховування певної інформації. Немає офіційних повідомлень з їхнього боку про наміри керівництва у випадку, якщо вони “прийдуть до влади”. Акціонери побоюються, що з ними станеться таке, як на деяких цукрових заводах України — прийшла нова



влада, і людей поскорочували, пояснюючи це економічною доцільністю.

Позачергові акціонерні збори, які новоспечені акціонери збирали на 8 жовтня (суботу), показали напружені обставини, готові до вибуху. Нам залишилося дочекатися чим закінчиться: відкритими “бойовими” діями за участю акціонерів, результатом яких стане кровопролиття чи мировою угодою між владаючими з багатьма невідомими для акціонерів, залежно від того, хто носитиме титул “Головний будівельник атомних електростанцій держави”.

Андрій Лук’яненко

Від редакції.

Так закінчувалася стаття 13 жовтня, але коли газета вже була готова, вранці 14 жовтня стало відомо, що вночі з четверга на п’ятницю УБ ХАЕС взято штурмом. Після туди знову вірвалися акціонери УБ, велися переговори. Обидва лагери мали на руках по судовому рішенню. Кожен протилежне. Кожний мав своїх правоохоронців. Правда після

того, як найнята УБ охорона не зупинила нічний штурм УБ, акціонери УБ самі охороняли себе. Ми ще не знаємо подробиць, але знаємо, що правоохоронці мають діяти не вночі, а гласно і відкрито, коли нема загрози життю чи безпеці держави. Тут навпаки — створювалася така загроза. Тому не важко передбачити, що виконавці акції захвату не з тих, хто поважає Закон, а з тих хто служить не Богу, не Закону, а сатані, прикритою владою, які використовують владу і Закон в інтересах наживи.

“Розборки” з акціями УБ ХАЕС таки сягнули рівня “феросплавного”. До крові не далеко було, жупани і гудзики вже тріщали. Вони продемонстрували, що обіцяний, з приходом нового уряду Єханурова, спокій для підприємців, до місцевих чиновників влади, очолюваної Гладуняком Іваном Васильовичем, — ще не дійшов. Для громадськості це ще один доказ, що доки головою обласної адміністрації І.В. Гладуняк, в області (і особливо на його вотчині Нетішині) діятиме “закон”: хто пан — той прав.

Подія дечому навчила керівників ХАЕС, зокрема потреби в правовій державі, яка б могла захистити від несправедливості, від беззаконня. УБ ХАЕС побачило (стоячи на майдані перед прокуратурою), як майдану боїться прокуратура, як чорним ходом уникає спілкування з майданом прокурор, під носом якого твориться беззаконня. Проте й показала, що УБ теж не може жити щиро. Їхня газета “Енергобудівник” ще соромиться назвати серед присутніх на конференції ЗМІ газету ЗБЗС “Вісник малозахищених”. А це означає, що вони покладаються не на захист малозахищених акціонерів, хоч і кличуть їх на мітинги, а на гроші і силу, та сила в Бога! На цей раз Він очевидно відасть перевагу УБ (хоч боротьба ще продовжується), бо надто грубо діють захватники, але зло не спить, і перемогти його можна лише силою добра. Не ховаючись від людей, добросовісно служачи яким матимеш чесний спокійний зарібок, не соромлячись майдану, а роблячи все для того, щоб він міг жити в Нетішині, виявляти зло і, коли з’являється якась несправедливість, щоб міг захистити від неї кожну незаконно утискувану чи переслідувану особу. Бо приходить час, і вже прийшов, коли людині на майдані мало буде бути ледь чеснішим, — люди хочуть дійсно щиро і чесного!

Посмієтесь з себе, щоб з нас не сміялися

— Прийшов сусід до сусіда та й питає: — Петре, чи немає у тебе свердла на два з половиною? — Той пішов до клуні і довгенько дзеленчав баночками, а потім вийшов і показує: — Отаке? — Точно. Дай на годинку. — Ото піди і купи! “От жадного! — подумав сусід, - доведеться своїм свердлити”.

*** — Дядьку, по чім свинину продаєш? — запитує гітонька. — А ви на серце не хворієте? — Та хто тепер не хворіє. То йдіть краще купіть тюльки.

*** — У високопосадовця, який щойно вийшов з дверей прокуратури запитують інші: — Про що вас запитували?

Та... Були чисто жіночі питання: де гроші, де гроші...

*** — У магазині покупець вибрав курку: — Зважте он ту, - просить. — Продавець кинув її на ваги: — 3 вас тридцять гривень десять копійок. — Скільки? А почім вони у вас? — Продавець кричить у підсобку: Галло, почім

у нас кури?

Один бізнесмен жаліється іншому на депутатів, що не прийняли якийсь закон: “Чому вони його не прийняли — я вже придумав, як його обхотити!”

*** — А чому ковбаси так подорожчали? — запитує жінка у продавця. — Так ціни ж на м’ясо підскочили! А хіба в ваших ковбасах є ще й м’ясо?

“Вісник малозахищених”
Інформаційна громадсько-політична газета.
Засновник - ГО “З’єднання борців “За справедливість””.
Свідоцтво про державну реєстрацію КВ № 9485 від 11.01.2005 р.
Голова редакційної ради
Анатолій Войтко

Газета виходить двічі на місяць
Розповсюдження газети безкоштовне, для передплатників і бажаних купити у роздріб за пільговою ціною.
Передплатний індекс **08697**.
З 2006р. ціна 54 коп.
Програмні цілі: захист інтересів скривджених, принижених, знедолених і несправедливо ображених; надання консультацій
Виявляйте, картайте, допомагайте -
ГУРТОМ ПОБОРЕМО

Редакція не завжди поділяє позиції авторів публікацій; залишає за собою право редагувати та скорочувати тексти, змінювати заголовки.
Відповідальність за достовірність фактів, цитат, власних назв та інших відомостей несуть автори публікацій.
Листування з читачами - тільки на сторінках газети.
У разі передруку посилання на “Вісник малозахищених” обов’язкове

Адреса редакції:
вул. Набережна, 7, м. Нетішин, Хмельницька обл., індекс 30100
тел.: (03848) 3-22-14,
факс: (03848) 3-45-23
e-mail: zbzs@nh.km.ua
Банківські реквізити:
р/р 26004732741350 в Рівненській обласній філії УСБ м. Острог, МФО 333012, Код ЗКПО 22764531
Газета друкується у
ВАТ “Рівненська друкарня”
вул. Київська, 10, м. Рівне, 33027
e-mail: druk@rivne.com
Тираж: 2000 Зам. №301